Törähys

4/17

Nastapartion lippukuntalehti

Toimituksen sana

Tämä vuosi alkaa pikku hiljaa olla taputeltu, joten mikä olisi kivempaa kuin muistella menneitä? Mikä oli sinun mielestä kuluneen vuoden kohokohta? Kenties leiri, jokin muu partiotapahtuma vai ryhmäsi kokoukset?

Mutta toisaalta mikä olisi sen mielenkiintoisempaa kuin suunnitella tulevaa? Alkaakin olla jo aika kaivaa ensi vuoden kalenterit esille ja kirjoittaa muistiin tulevia partiotapahtumia. Samalla voisi alkaa miettiä, minkälaisia tavoitteita otan vuodelle 2018. Ei kuitenkaan kannata kaikkea miettiä liian tarkkaan, koska ikinä ei voi tietää mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Töräyksen toimitus toivottaa kaikille hyvää joulua ja tapahtumarikasta uutta vuotta 2018!

26.11 Nastapartion syyskokouksessa valittiin uusi hallitus vuodelle 2018

Lippukunnanjohtaja	Juha Istukaissaari
Jäsenet	Jaana Gran Jani Varjonen Julia Bergdahl Jani Vestola Henna Pohja Karoliina Istukaissaari Tiina Nousiainen

Töräyksen toimitus

Päätoimittaja:	Marjo Anttila
	Suuri kiitos myös vapaaehtoisille juttujen kirjoittajille!
Painopaikka:	Grano Lahti

Sisällys

Toimituksen sana s. 2
Sisällys s. 3
Ilmoitustaulu s. 4
Lippukunnan syysyöretki s. 5
Yhteisvastuu päiväretki s. 6
Akela- ja sampokurssi Luomaniemessä s. 7
Sudarisivut s. 8
Nastapartion tapahtuma 2018 s. 10
Luomaniemen ympärimatka s. 11
Tonttuilta s. 13
Suihkis s. 14
Iltatarina s. 15

ILMOITUSTAULU

6.1 Suunnittelujohtis Partiotoimistolla

9.-11.2 Sudarileiri, Luomaniemi & pre-ROK

13.2 Tervetuloa partioon-kurssi osa 1 Partiotoimistolla

Maaliskuussa NaPan yöretki

13.3 Tervetuloa partioon-kurssi osa 2

18.3. Nastapartion kevätkokous

Huhti-toukokuussa Tarpojien retkiviikonloppu

13.-15.4 Sudenpentu-Seikkailija-Samoaja-Vaeltaja-leiri Luomaniemessä

23.4 Kakkukisa

29.4. Partiomessu ja kirkkokahvit Nastolan kirkossa

30.7.-5.8. NaPan kesäleiri

Lisää Nastapartion tapahtumia sivulla 10

Oikeudet muutoksiin pidetään

Lippukunnan syysyöretki 23 – 24.9.2017

Lauantaina me innokkaat, metsää pelkäämättömät napalaiset tapasimme toisemme vilkkaalla Lapakiston parkkipaikalla. Mukavassa syksyisessä kelissä vaelsimme kuohuvan Kinnankosken kautta Loistolaavulle, jonne illan jo hämärtyessä pystytimme laavut. Ehdimme muutaman makkaran ja vaahtokarkin paistamaan nuotion äärellä, kunnes laavu ja oma makuupussi alkoivat houkuttamaan yhtä jos toista retkeläistä!
Aamulla olimme jo aamupalan herkutelleina ottamassa vastaan päiväretkeläisiä opastaen heidät päivän touhuihin.

Yhteisvastuu päiväretki 24.9.2017

Tavoitteena oli tehdä matalan kynnyksen retki, jonne kuka vain voi tulla ja osallistua - sen me napalaiset teimme! Sunnuntaina Loisto-laavulle kerääntyi yli 60 päiväretkeläistä. Päivän aikana oli erilaisia vapaavalintaisia rasteja, joita sai halutessaan tehdä. Ohjelmaan kuului suunnistusta, oman Suomi-taulun naulaamista, partiolauluja, tietovisa, Suomi-avaimenperän punontaa sekä tietenkin letunpaistoa.

Kiitos viikonlopun mahdollistajille sekä osallistujille!

-Ida

Akela- ja sampokurssi 8 – 10.9.2017
Luomaniemessä

Jokunen vuosi on päässyt vierähtämään edellisestä viikonlopunmittaisesta kurssista… Edellisen kerran, kun olen sudenpentujen johtamista kurssilla opiskellut, olen ollut Luhtaanpirtillä seiskaluokkalaisena, joten päivittämisen tarvetta ehkä oli!

AKELA ON SUDENPENTULAUMAN JOHTAJA

SAMPO ON SEIKKAILIJAJOUKKUEEN JOHTAJA

Teimme viikonlopun aikana paljon ryhmätöitä, kävimme kehittäviä keskusteluja ja saimme ammattitaitoista opastusta sudenpennuista ja seikkailijoista.

Mitä kurssi antoi osallistujille?

Uudet johtajat ja partiolaiset olivat viikonlopun jälkeen omien sanojensa mukaan tietoähkyssä! Partiotoiminta, kokouksen rakentaminen, oikeiden välineiden löytäminen ja ideoiminen olivat keskeisessä osassa kurssilla.
Meille partioon kasvaneille ja ryhmiä jokusen vuoden vetäneille suurin anti oli ehdottomasti tietojen ja taitojen päivittämisen ohella uusien ideoiden keräily sekä ajatuksia herättävät keskustelut muiden kurssilaisten kanssa.

Kurssi yhdisti Luomaniemeen monta eri lippukuntaa, ajatusta ja toimintatapaa, joista jokainen pääsi keräilemään mieluiset ideat!

- Ida-kurssilainen

SUDARISIVUT

P	U	U	K	K	O	I	T	R	U
V	Y	S	S	I	Y	P	N	H	O
K	J	T	O	R	I	N	K	K	A
I	O	R	A	V	A	V	E	H	N
K	R	A	T	E	L	T	T	A	I
L	E	N	S	S	O	I	A	I	M
T	E	G	N	I	O	L	P	T	A
H	U	I	V	I	H	A	V	T	K
K	I	A	R	U	P	P	M	A	L
O	L	P	A	I	V	U	K	S	A

LÖYDÄTKÖ 10 ERILAISTA SANAA?

SANAT VOIVAT OLLA MITEN PÄIN TAHANSA

Sijoita ristikkoon seuraavat sanat: kettu, oravan susi, ilves, hiiri, elefantti, seepra ja tiikeri.

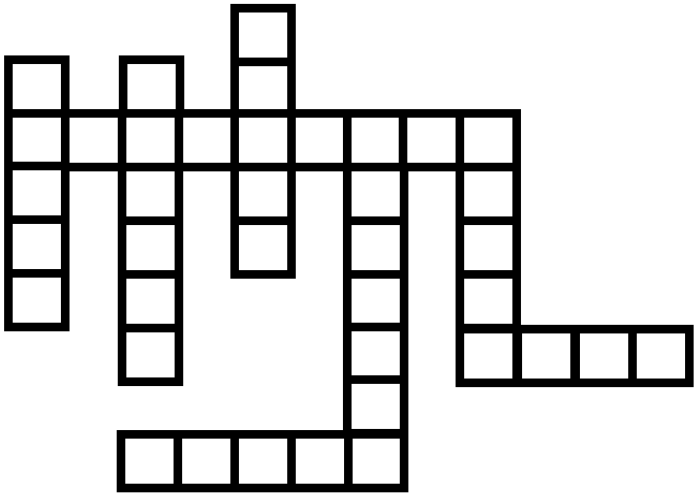

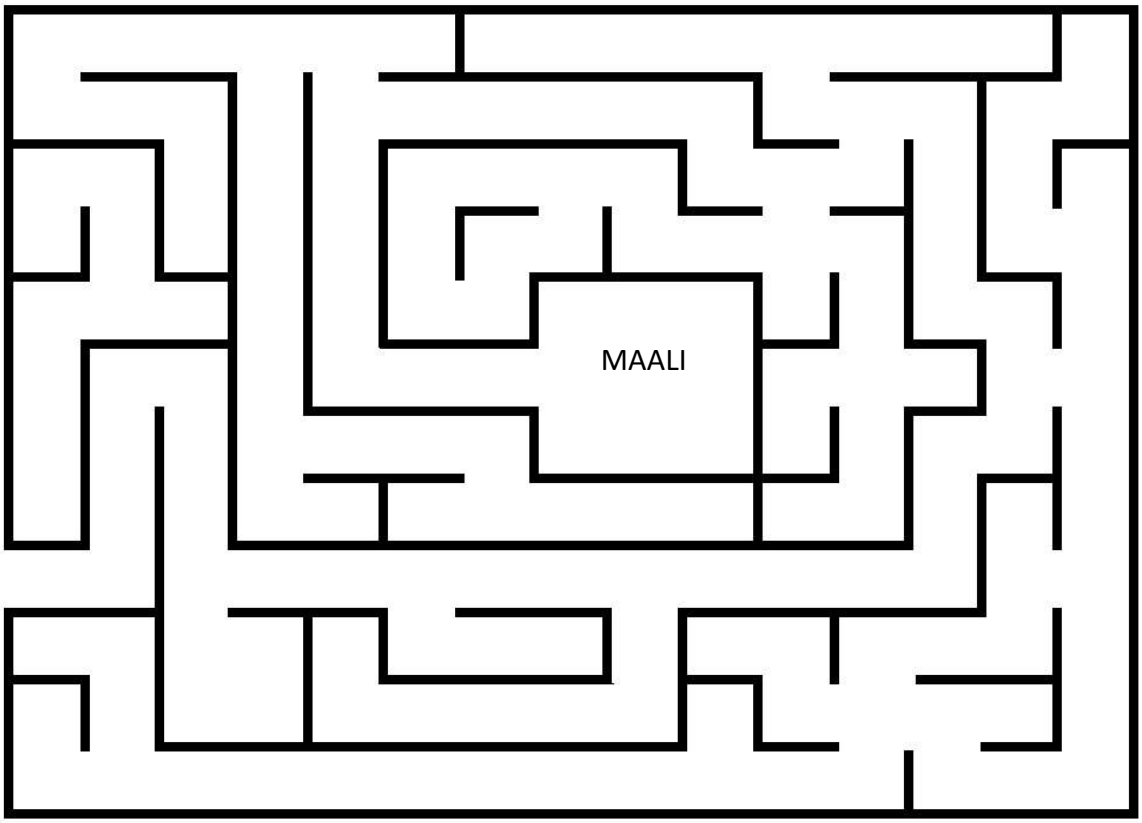

Löydätkö maaliin?

JATKA KUVAA. Piirrä lumiukolle myös luuta, nenä ja napit. Kuvita tausta

Nastapartion tapahtumat 2018

TAMMIKUU

6.1.	Suunnittelujohtis Partiotoimistolla

HELMIKUU

9.-11.2	Sudarileiri, Luomaniemi & pre-ROK
13.2	Tervetuloa partioon-kurssi osa 1 Partiotoimistolla

MAALISKUU

	Yöretki
13.3	Tervetuloa partioon-kurssi osa 2
18.3	Nastapartion kevätkokous

HUHTIKUU

Huhti-toukokuu	Tarpojien retkiviikonloppu
13.-15.4	Sudenpentu-Seikkailija-Samoaja-Vaeltaja-leiri Luomaniemessä
23.4	Kakkukisat
29.4	Partiomessu ja kirkkokahvit Nastolan kirkossa

HEINÄKUU

30.7-5.8	NaPan kesäleiri

ELOKUU

15.8	Johtajien kaudenavaus
22.8	Kaudenavaus

SYYSKUU

	Yöretki
23.9	Lippukunnan päiväretki

MARRASKUU

17.11	Sudenpentutapahtuma

JOULUKUU

6.12	Kynttiläkulkue ja lupauksenantotilaisuus Nastolan kirkossa
9.12	Johtajien pikkujoulu
10.12	Tonttuilta Luomaniemessä

Oikeudet muutoksiin pidetään

Luomaniemen ympärimatka 24.-26.11

Lippukunnan syysleiri Luomaniemessä alkoi perjantaina kansainvälisissä merkeissä, kun saavuttiin Luomaniemen lentoasemalle. Leiri alkoi lennolla Yhdysvaltoihin, jossa päästiin tutustumaan matkaoppaan Maijan kanssa osavaltioihin rastiradalla ulkona. Iltapalaksi tarjottiin hodareita hodarikiskalla Niinan ja Karon toimesta.

Lauantai aamu alkoi aamulennolla Japaniin, jossa oppaina toimivat Henna ja Antti. Ohjelmassa oli sudareilla sudokua maastossa, seikkalijat valmistivat sushipuikkoja lounaalle, tarpojat painivat sumopainia ja samoajat sekä vaeltajat valmistivat sushia ja onnenkeksit koko leirille. Lisäksi rasteina oli japanilainen karaokebaari ja origamirasti. Oman ikäkauden rastin jälkeen sai lähteä parin kanssa kiertämään muita rasteja pois lukien samoaja- vaeltajarasti. Lounas oli japanilaiseen teemaan sopien puikoilla syötävää.

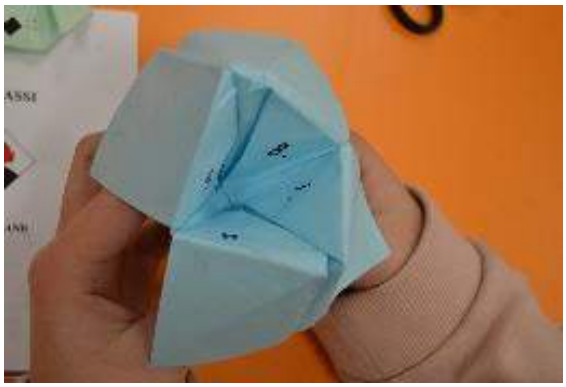

Lounaan jälkeen jatkettiin lennolla Kreikkaan Idan järjestämiin olympialaisiin. Ikäkaudet muodostivat omat ryhmät, joissa kamppailivat eri urheilusuorituksilla toisiaan vastaan. Lajeina oli muun muassa huutojuoksu, jossa ryhmäläiset juoksivat vuoron perään niin kauan kuin jaksoivat huutaa ja tämä matka laskettiin yhteen. Muita lajeja olivat esimerkiksi saappaan heitto ja tukkihumala.

Kreikasta siirryttiin loogisesti Maijan kanssa mopolla Afrikkaan, jossa pelattiin mysteerinratkaisupeliä pienessä afrikkalaisessa kylässä, josta oli varastettu Afrikan tähti. Leiriläisten muodostamissa ryhmissä ratkottiin kyläläisiltä saatujen vihjeiden avulla, kuka oli tähden varastanut kyläläisiltä.

Päivälliselle poikettiin pikaisesti Italiaan nauttimaan italialaista ruokaa. Päivällisen jälkeen oli vuorossa saunat ja joiden jälkeen lennettiin Kyproksen jamboreelle katsomaan spektaakkelimaista iltaohjelmaa, josta vastasivat Henna, Niina ja Karo. Ohjemaan kuului iltanuotio, sketsejä ja nuotiolauluja.

Sunnuntaiaamun sarastaessa oli aika lentää takaisin luomaniemeen ja lähteä kotiin toipumaan jetlagista.

Tonttuilta 11.12

Luomaniemen piha alkoi täyttymään iloisesta puheensorinasta ja vilskeestä kun lähes sata iloista huivikaulaa odottivat Tonttuillan alkamista. Tänä vuonna tapahtuman järjestäjinä toimi tarpojaryhmä Sammakot.

Illan aikana isommat sekä pienemmät partiolaiset pääsivät kiertämään jouluisia rasteja. Rasteina olivat piparin leipominen + koristelu, joululaulu visa, jouluaiheinen heijastinrata, leikkirasti sekä askartelurasti. Kaikkien yllätykseksi itse Joulupukkikin pääsi paikalle reippaita partiolaisia katsomaan ja karkkeja jakamaan. Rasteilla kiertelyn lomassa kaikki pääsivät nauttimaan mehusta sekä kuumasta kaakaosta, jotka maistuivatkin oikein hyvin itse leivotun piparin kera.

Illan päätteeksi menimme vielä yhdessä saliin kuuntelemaan ketkä kolme olivat myyneet lippukunnassamme eniten kalentereita. Sen jälkeen jaettiin vielä ansioituneelle Napalaiselle lippukuntamme oma hopeinen ansiomerkki. Mukavan illan päätteeksi kerrottiin vielä tarina, missä partiolaiset pelastivat joulun yhteistyökykynsä, reippautensa ja auttavaisuutensa avulla. Jättimäisen sisaruspiirin jälkeen jaettiin vielä kaikille tonttupussukka, jonka jälkeen jokainen lähti koteihinsa ja hiljaisuus valtasi Luomanimen.

Sammakot kiittävät kaikkia mukana olleita apulaisia sekä osallistujia. Ensi vuonna tonttuillaan taas yhdessä! :)

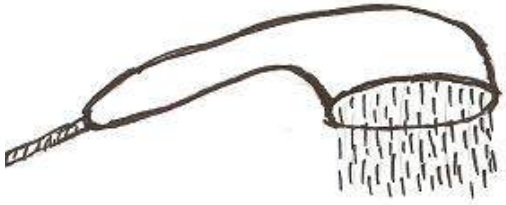

SEURA

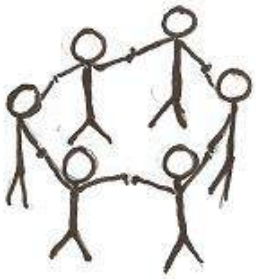

Ei peruna kauas puusta putoa

Leirillä kuultua: "Ei se haittaa, jos tänne tavaroita jää!"

"Mikä sul on?"
"Mä oon vaa juonu kloorivettä"

"Taidan hakea noi limut tuolta Volvon paksista ettei ne taas jäädy", ja lämmintä oli kumminkin päälle +5 Ida

Kolmas kerta toden sanoo, mutta ei se suihku sulkeudu vieläkään itsestään

Oletko koskaan nähnyt kivetöntä kiuasta?

Johtajat pikkujouluissa ja ohjelmanumerona vesispinning

SUIHKUSEURAPIIRI KAIPAA JUTTUJA!
Mikäli tiedät mehukkaan tarinan niin jaa se mieluusti muiden lippukuntalaisten kanssa. Jutut voi ilmiantaa Töräyksen toimittajalle lähettämällä sähköpostia osoitteeseen: marjo.anttila96@gmail.com

Iltatarina: Tonttujen tarina

Huu-huu-u-huu! - Vanha, kunnianarvoisa tarhapöllö istui oksallaan vienossa kuunvalossa, huhuillen tätä huutoa hiljaa itsekseen. Se oli lämpöinen, pehmeä, vanha olento suuren suurine, syvine silmineen, jotka voivat nähdä pimeydenkin läpi, ja vaikka monet ihmiset hiukan pelkäsivät sitä, oli se todella peräti hyväntahtoinen ja täynnä suopeutta ja leikillisyyttä. Se ymmärsi pilaa, ja sen huu-huu-u-huu-huuto väreili ilmassa pulppuavan nauruna.

Pienessä talossa lähistöllä asui köyhä mies vaimonsa ja kahden lapsensa, Tuomon ja Liisan kanssa; ja koska äiti rakasti molempia lapsiaan, ojensi hän heitä alinomaa, kun he olivat laiskoja, huolimattomia ja epäsiistejä. Heidän oli tapana riehua huoneissa kirkuen ja kujeillen, kaataen huonekalut, rikkoen saviastiat, turmellen vaatteensa ja tavallisesti aiheuttaen itselleen vain harmia. Niin kauan kuin heillä oli hauskaa, eivät he milloinkaan ajatelleet, millaisena rasituksena he olivat muille ihmisille. Silloin kertoi äiti eräänä päivänä heille, kuinka erilaista talossa oli ollut menneinä vuosina, kun Tontut olivat oleskelleet siellä.

- "Tontut, mitä ne ovat?", kysyivät he.
- "Tontut", vastasi äiti, "ovat pienenpieniä haltioita, joko poikia tai tyttöjä, jotka tulivat taloon, ennen kuin kukaan oli noussut makuulta, lakaisivat lieden ja sytyttivät tulen, ammensivat veden ja valmistivat aamiaisen. Tontut siistivät huoneet ja kitkivät puutarhan, kiillottivat kengät ja korjasivat pois lasten vaatteet. He tekivät kaikenlaista hyödyllistä työtä, mutta kukaan ei milloinkaan nähnyt heitä. He pujahtivat aina tiehensä, ennen kuin talonväki nousi, mutta he olivat jokaiselle mitä suurin siunaus. Kaikki olivat onnellisia, ja koti oli hohtava ja puhdas."

Nyt Tuomo ja Liisa halusivat tietää, miten he saisivat jonkun Tontun tulemaan heidän taloonsa apulaiseksi ja siten vapauttamaan heidät toimittamasta niin monia ikäviä askareita, joilla heidän isänsä ja äitinsä aina vaivasivat heitä. He pyysivät äitiä kertomaan heille, miten he voisivat löytää Tontun, ja hän kertoi, että parasta oli mennä tapaamaan vanhaa, viisasta pöllöä ja kysyä häneltä, sillä hän tiesi kaikki, mikä koski haltioita, ja voisi kertoa heille, mistä Tonttua oli etsittävä.

Niinpä lähtivät siis molemmat lapset hämärän tultua metsään etsimään tarhapöllöä. Tuomo johti alussa kulkua rohkeasti, mutta kun polku hiljaisessa metsässä kävi yhä synkemmäksi, alkoi hän jäädä jäljelle. Mutta Liisa oli innokas saamaan tietoja Tontusta, ja vaikka hän oli levoton, ei hän tahtonut suostua takaisin kääntymään, vaan tunkeutui yhä eteenpäin taluttaen veljeään perässään. Äkkiä he kuulivat pöllön kammottavan huu-u-huu-huudon puitten keskeltä. Se kuulosti niin yliluonnolliselta ja salaperäiseltä, että he pysähtyivät hetkeksi, ja heidän teki mieli kääntyä ja livistää takaisin kotiin. Mutta jälleen Liisa ajatteli, että he saisivat tilaisuuden oppia tuntemaan Tonttuja, joten hän pysyi lujana, ja kuullessaan uudelleen pöllön äänen, joka kuulosti ystävällisemmältä, kun he tottuivat siihen, hän eteni jälleen ja tuli äkkiä puun luo, jonka oksalla pöllö istui.

- "Pöllö-muori, Pöllö-muori, me olemme tulleet tapaamaan sinua", kuiskasi hän.
- "Uu, huu-huu, hauskaa kuulla. Kiivetkää puuhun, kultaseni, ja tulkaa istumaan luokseni tälle oksalle."

He tekivät niin, ja kyyristyivät likelle linnun pehmeää lämpöistä höyhenpukua ja kertoivat sitten hänelle huolistaan, miten heitä vaivattiin tekemään työtä, kun he tahtoivat leikkiä, ja miten he olivat kuulleet Tontuista ja halusivat saada yhden sellaisen asumaan taloonsa ja tekemään askareet heidän puolestaan.

- "Uu-huu-huu, huu-huu-huu-huu", nauroi pöllö, "näettehän tuon lammikon tuolla alhaalla. Menkää sen pohjoispuolelle, kun kuu on punertava ja kirkas, kääntykää sitten kolme kertaa ympäri ja sanokaa: *Käännyn ja pyörin, - nyt kuva näytä, lampeni. Katselin veteen ja näin siellä...* Saadaksenne säkeen viimeisen sanan, katsokaa alas veteen ja siellä näette Tontun, ja sen nimi,

jota toivotte, päättää säkeen."

Senpä vuoksi Liisa meni lammelle heti, kun kuu oli noussut, kääntyi kolme kertaa ympäri ja huudahti: *"Käännyn ja pyörin, - nyt kuva näytä, lampeni. Katselin veteen ja näin siellä..."* Mutta kun hän katsoi lampeen, ei hän nähnyt mitään, lukuunottamatta omaa peilikuvaansa. Hän meni siis takaisin pöllön luo ja kertoi, ettei ollut nähnyt vedessä ketään muuta kuin itsensä, juuri kun hän oli toivonut löytävänsä Tontun, joka tulisi taloon ja tekisi kaiken työn.
Silloin pöllö sanoi: "Etkö nähnyt ketään, jonka nimi päättäisi sinulle antamani säkeen".
Liisa sanoi: "En ketään".
Pöllö-muori kysyi: "Kenet näit vedessä?"
Liisa vastasi: "En muita kuin itseni."
Silloin Pöllö-muori sanoi: "Eikö sana itseni päättäisi säettä?"
Ja Liisa ajatteli säettä: *Käännyn ja pyörin, - nyt kuva näytä, lampeni. Katselin veteen ja näin siellä itseni.* "Mutta enhän minä ole Tonttu."
Pöllö-muori vastasi: "Ei, mutta sinä voit tulla sellaiseksi, jos koetat. Olet pystyvä ja toimelias pieni tyttö. Voisit lakaista lattian, olet kyllin näppärä panemaan puut uuniin ja sytyttämään ne; voisit täyttää kattilan ja panna sen kiehumaan, voisit siistiä huoneen ja kattaa aamiaispöydän; voisit valmistaa vuoteesi ja puhdistaa kenkäsi ja kääriä kokoon vaatteesi. Sinä voisit tehdä kaiken tämän, ennen kuin kukaan muu on jalkeilla, niin että isä ja äiti ajattelisivat, että haltiat ovat olleet työskentelemässä talossa."
Siten talossa asuva pikkuväki on Tonttuja ja tekee siellä hyviä töitä.
Taloissa on usein pientä väkeä, joka on vain vaivaksi, ja niitä sanotaan Peikoiksi. He ovat oikeita pieniä paholaisia. Kun ihmiset haluavat olla rauhassa kirjoittaakseen tai lukeakseen tai tuntevat itsensä sairaiksi ja väsyneiksi, alkavat Peikot kirkua ja huutaa ja ryntäävät paikalle.
Kun talo on puhdas ja siisti, tulevat he ja mullistavat kaikki, ryvettäen paikat likaisilla kengillään, rikkoen huonekaluja ja astioita ja jättäen kaikki epäsiistinä muille ihmisille puhdistettavaksi. He ovat itse laiskoja, eivätkä tee mitään auttaakseen vanhempiaan. Peikot ovat pelottavia olentoja, ihan erilaisia kuin Tontut. Mutta Tontut eivät ole todella haltioita. He ovat aivan tavallisia, talossa asuvia poikia ja tyttöjä, jotka tekevät itsestään Tonttuja nousemalla hyvissä ajoin tekemään hyviä töitä sen sijaan, että olisivat joutilaita ja pahankurisija kuten Peikot.

Tontut ja partiotytöt tekevät työnsä hiljaisuudessa toivomatta siitä kiitosta tai palkkiota. He tekevät sen, koska se on heidän velvollisuutensa isäänsä ja äitiään kohtaan.
Se voi olla joskus heille vastuksena, jos he ovat väsyneitä tai haluaisivat olla ulkona leikkimässä, mutta heidän tulee muistaa, että se on heidän *velvollisuutensa*, ja velvollisuus on ensi sijassa täytettävä.

Niinpä kertomuksessamme Tuomo ja Liisa, sen jälkeen kun vanha pöllö-muori oli kertonut tästä, pujahtivat varhain seuraavana aamuna vuoteestaan, ennen kuin kukaan muu oli jalkeilla. He siistivät asuinhuoneen ja sytyttivät tulen, valmistivat aamiaisen ja hiipivät hiljaa takaisin huoneisiinsa, niin että isä ja äiti, otaksuen saavansa tehdä kaiken työn itse, hämmästyivät havaitessaan kaiken jo tehdyksi ja arvelivat haltioiden käyneen siellä.

Päivä päivältä jatkui näin, ja lapset saivat enemmän huvia ja iloa velvollisuutensa täyttämisestä Tonttuina kuin milloinkaan oli tullut heidän osakseen heidän leikkiessään meluavia leikkejään tai olemalla joutilaita Peikkoja.
Vasta kauan aikaa myöhemmin vanhemmat saivat selville, että Tontut, jotka olivat auttaneet heitä, olivat heidän omia lapsiaan.

Tarina Anni Collanin Partiotyttöjen opas -kirjan mukaan (3. painos, 1929). Katso alkuperäinen Brownie-versio: Tonttusatu https://fi.scoutwiki.org/Tonttujen_tarina